

Předkládaná diplomová práce Matěje Lipského na téma „ Muzikoterapie se zaměřením nejen na speciální pedagogiku“ v rozsahu 129 stran včetně 114 titulů prostudované odborné literatury převážně zahraniční se zabývá u nás doposud málo a v odborné literatuře stále nedostatečně zpracovanou tematikou.

Z tohoto hlediska je možné práci Matěje Lipského považovat za přínos pro současnou speciální pedagogiku.

Diplomová práce je pojata čistě teoreticky, doplněná multimediálním CD-ROM, obsahujícím autorem vytvořené internetové stránky.

Práce je členěna do 6 kapitol. V prvních 2 kapitolách se autor pokouší nalézt definici muzikoterapie, její cíle a základní dělení. Ve 3. kapitole přináší nejdůležitější světové muzikoterapeutické metody a přístupy. Ve 4. kapitole autor objasňuje vztah muzikoterapie k psychoterapeutickým přístupům. V 5. kapitole se věnuje působení zvuku a hudby na lidský organismus z historického hlediska, uvádí příklady škol zaměřených na muzikoterapii, např. Švédskou, Americkou. K ucelenosti popisuje vznik zvuku a princip slyšení zvuku (anatomii a fyziologii sluchového analyzátoru), ale také se zabývá skutečností, že člověk vnímá zvuky celým tělem. Využití muzikoterapie ovlivňuje fyziologické procesy v lidském organismu, proto využití hudby v terapeutických programech pomáhá mnoha znevýhodněným lidem a nabízí jim možnost zlepšení života.

Na tuto kapitolu navazuje kapitola 6., ve které se diplomant zabývá muzikoterapií v aplikaci na speciální pedagogiku. V jednotlivých podkapitolách uvádí muzikoterapii se zaměřením na tyflopédii, psychopédii (pro klienty s mentálním postižením a s autismem), na somatopédii, etopedii (u dětí a adolescentů s poruchami chování a u klientů závislých na návykových látkách), na logopedii (u osob s narušenou komunikační schopností), a především pak se podrobně zabývá muzikoterapií se zaměřením na surdopédii.

Diplomant ukazuje, že muzikoterapie má své opodstatnění i v surdopedické práci a vyvrací názory některých laiků, že pro klienty se sluchovou vadou je muzikoterapie zbytečná.

V úvodu této podkapitoly se krátce a obecně věnuje sluchovému postižení – vzniku a dělení sluchových vad a poruch. Zde bych pro úplnost doporučila doplnit klasifikaci WHO. Dále bych upozornila na drobné připomínky na str. 74. U konduktivních sluchových postižení je v současné době, kromě uvedené farmakologické léčby a korekce sluchadly, též možnost operativního řešení téměř ve všech případech. Dále u percepčních sluchových postižení bych doporučila místo slova „poranění“ spíše použít slovo „poškození“ a doplnit, že se jedná především o poškození vláskových buněk hlemýždě a Cortiho orgánu.

Následují podkapitoly věnující se muzikoterapii pro lidi se sluchovým postižením, možnostmi komunikace u lidí se sluchovým postižením, hudbě a kultuře neslyšících – jako východisku pro muzikoterapeutické programy, hudbě a jejímu využití při pomocném vyšetření sluchu, muzikoterapeutické strategii pro trénování sluchu, muzikoterapeutické strategii pro zlepšení a posílení produkce řeči, muzikoterapeutické strategii pro zlepšení a posílení vývoje jazyka, muzikoterapeutické strategii zaměřené na zlepšení a znovuvytvoření sociálních vazeb, úlohou muzikoterapeuta v surdopedické praxi a muzikoterapeutům jako obhájcům „sluchového zdraví“. Úplným závěrem této kapitoly jsou preventivní muzikoterapeutické programy.

V rámci obhajoby navrhuji diplomantovi, aby uvedl využití muzikoterapie v rehabilitaci dětí s kochleárním implantátem a případně vypracoval metodiku.

Tato diplomová práce jako ucelený souhrn teorie muzikoterapie s rozšířením o poznatky muzikoterapie ve speciální pedagogice může sloužit jako studijní materiál. Po podrobnějším rozpracování podkapitol věnujících se muzikoterapii se zaměřením na jednotlivá postižení (tak jako u surdopedie) bude publikace jistě velkým přínosem pro mnohé odborníky z řad speciálních pedagogů, lékařů i psychologů.

Předkládaná diplomová práce je velmi pečlivě a přehledně zpracována, splňuje všechny požadavky kladené na tento druh prací, a proto ji doporučuji k obhajobě s navrhovanou klasifikací **v ý b o r n ě**.

V Praze, dne 6.1. 2006

PhDr. Kateřina Hádková, Ph.D.